

ДОБРИ ЖОТЕВ ЛЕГЕНДА ЗА СКАЛАТА

chitanka.info

Не, не мисли, че само ти се струва!

*Наистина със тебе сме се виждали,
преди за пръв път да се видим.
Наистина, но беше то отдавна,
преди да бъда аз, което съм,
преди да бъдеш ти, което си.*

*... Тогава бях всевластен, щедър цар
на хиляди земи и племена,
на хиляди богатства, сред които
най-скъпото богатство беше ти,
ти — моята възлюбена царица.
Обичах те с оная обич страшна,
която пали камък и вода
и за която вечни песни пеят
и хора, и звезди, и богове.*

*А ти, царицата на своя цар,
от любовта красива и крилата,
танцуваше в широките палати,
лудуваше в зелените градини
и със усмивка щедра на устата
раздаваше на тъжния веселие,
на злюбения спокойна доброта,
на тъмния самотник ведрина.*

*Но как, не знам, и за какво, не знам —
душата ми промълни подозрение.
В очите ти, като небе невинни,
остреца на коварството видях.
Във думите ти, като ручей ясни,
езика на измамата дочух.
Във ласките ти, като слънце топли,
студът на лицемерието сетих.*

*И ревността — отровен скорпион,
изля във мен отровата си черна.
Челото ми проряза бръчка зла.
Да се спася от тъмната си мъка,
посичах хора, нищо ненаправили,
потеглях на войни кръвопролитни.
Но мъката остана непосечена
ни от топора тежък на джелата,
ни в боя лют, от острия ми меч.*

*И ето, от страдание безпамятен,
във грозен час най-грозното помислих.
Ако не чувам твоя смях в градините,
ако не сецам твоя дъх до мен,
ако на тоя хубав свят те няма,
то с теб и мъката ще си отиде.
Безумен бях — реших да те удавя.*

*И точно тук, сега където сме,
на тоя бряг, наведен над морето,
доведох те в незнаен час и рекох:
„Царице, твоят цар е роб на мъката.
Лицето си към другите обръщах ти,
сърцето си на другите раздавах
и не остана даже и трошица
за просяка пред твоята врата.
Царице, твоят цар е роб на мъката
и свободата ще си върне той,
когато ти в това море умреш.“*

*Безумен бях наистина, а ти
погледна ме достойна като правда,
и примирена като стрък, отвърна:
" Царю, щом трябва, тука ще умра,
но с мене любовта си ще удавиш,
защото аз на другите раздавам*

по капчица от бликналия извор
на моята любов към теб, царю.
Повярвай ми! Повярвай ми!"
И както корен във пръстта се влива,
устата ти се впиха във целувка.
И както нощ моретата обвива,
ръцете ти обвиха ме в прегръдка.

Прегръдка луда, не можах от нея
да се откопча ни с ръце, ни с ум.
Тогавя ме обхвана бяс безсилен
и викнах с глас пресипнал и не свой:
„Не вярвам, не, не вярвам ти, царице! —
Скала ще стана над това море
и чак когато нея ти успееш
да изгориш със твоите целувки,
и чак когато ти успееш
да разтопиш със твоите прегръдки,
тогаз ще ти повярвам!“
И в тоя миг аз станах на скала,
ти виждаш я, издига се над нас —
по чукуите ѝ мъкнат се мъгли,
край дупките ѝ гуцери прибъгват.

Не, не мисли, че само ти се струва!

Наистина със тебе сме се виждали,
преди за пръв път да се видим.
Наистина, но беше то отдавна.
Погина безпределното ми царство.
Погинаха несметните богатства.
Остана само страшната скала
и три пъти по-страшната легенда.

И днеска още тук, по тез места,
прежуря ли горещо лятно слънце
и твърдата скала от жега пука,

*и ронят се от нея песъчинки,
приведените селяни по нивите
избърсват с длан възпламнали лица,
поглеждат към брега и тихо казват:
„Царицата целува пак скалата!“*

*Надвиснат ли над гребена ѝ облаци
и бясна буря в обръч я обвие,
и кърти тежки канари от нея,
обгърнат ли вълни снагата ѝ
и канарите в себе си поглъщат,
сред побеснялото море рибари
гребат с последни сили към брега
и викат през гърмежите на бурята:
„Царицата прегръща пак скалата!“*

*Изминаха години, векове.
И ден из ден скалата все изгаря
и все така стои неизгорена...
И ден из ден скалата се топи
и все така стои неразтопена.*

Не, не мисли, че само ти се струва!

*Наистина със тебе сме се виждали,
преди за пръв път да се видим.
И ще се видим пак, подир смъртта ни.
И пак ще дойдем при това море.
И може би тогава под небето
не ще я има страшната скала,
ни три пъти по-страшната легенда.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.